Teisel päeval aga jälle
ilmus susi tänavale.
Tuli hommikul ju rutul,
viibis päeva Jassi jutul.

Õppis lambailt rohusöömist,
tallekestelt kepsulöömist,
kuni Jassi, Tooma poju,
kutsus hundi ära koju.

Toomas lõunal jõudeajal
seisis uksepiida najal,
tõmbas piipu, pea tal longus,
vaatas, kuidas vili kängus.
Mõtles, et kui tuleb vihma,
laseb järel püksirihma,
aga kui jääb kestma põud,
tuleb elamises õud.

Vaat siis Toomas nägi paha,
piip tal hambaist kukkus maha,
aimas suuri õnnetusi —
õue astus vana susi.
Jassi, näe, on tema ees
nagu julge sõjamees!